

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 610

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 18 august 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 419 din 8 iulie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, cu referire la art. 18 din art. II al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar	2-4	1.451. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, pentru modificarea și completarea anexelor la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.980/2013 privind aprobarea condițiilor de acordare a măsurilor de sprijin pentru investițiile realizate în parcurile industriale.....	9-13
Decizia nr. 427 din 8 iulie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10, art. 13 și art. 24 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	5-7	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.446. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, privind extinderea desemnării Societății Comerciale CERTIND — S.A. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea de funcții specifice pentru evaluarea și verificarea constanței performanței produselor pentru construcții	8	79. — Ordin pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 15/2013 privind valorificarea cantităților de gaze naturale pe piața internă și modalitatea de stabilire/avizare a structurilor amestecului de gaze naturale	13-14
		80. — Ordin pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 70/2014 privind aprobarea venitului reglementat, a venitului total și a tarifelor de transport pentru activitatea de transport al gazelor naturale prin Sistemul național de transport	14-15
		★	
		Rectificări	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 419**

din 8 iulie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, cu referire la art. 18 din art. II al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, excepție ridicată de Aurel Mihai Ivănescu în Dosarul nr. 1.364/54/2013 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 751D/2013 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. Arată că Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004 este o lege specială, a cărei aplicare nu poate fi întreruptă, în mod abuziv, prin ordonanțe ale Guvernului. Precizează că, după emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 și a Ordonanței Guvernului nr. 29/2013, a fost complet lipsit de mijloace de existență, în condițiile în care nu mai avea un loc de muncă și nici nu a reușit să obțină reangajarea. Depune, la dosarul cauzei, un set de documente, în susținerea celor afirmate.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Menționează că textele criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, Curtea pronunțându-se recent prin Decizia nr. 314 din 5 iunie 2014 și Decizia nr. 156 din 18 martie 2014, prin care a constat conformitatea textelor de lege criticate cu prevederile Constituției. Precizează, în esență, că indemnizațiile prevăzute de Legea nr. 341/2004 nu sunt garantate la nivel constituțional, iar neprelungirea măsurii de neacordare a acestora pentru anii 2013 și 2014 ar fi afectat sustenabilitatea finanțelor publice. În ce privește criticile extrinseci referitoare la procedura de adoptare a Ordonanței Guvernului nr. 29/2013,

arată că aceasta a îndeplinit condițiile impuse de art. 115 alin. (3) din Legea fundamentală.

5. În replică, autorul excepției susține că ar trebui adoptată o lege pentru îndreptarea efectelor negative ale actelor normative criticate și că nu se poate interveni asupra unei legi speciale — în speță, Legea nr. 341/2004 — prin ordonanțe ale Guvernului prin care se prorogă suspendarea aplicării acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 28 octombrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 1.364/54/2013, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare**, excepție ridicată de Aurel Mihai Ivănescu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de obligare a Guvernului României la repararea prejudiciului produs prin emiterea celor două acte normative menționate — respectiv recuperarea integrală a drepturilor bănești neacordate în anii 2012/2013 — prejudiciu generat, în esență, de lipsa mijloacelor de trai, degradarea fizică și psihică și scăderea calității vieții.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că Guvernul a prelungit aplicarea unor măsuri antisociale, aprobând în ultima zi de vacanță parlamentară Ordonanța Guvernului nr. 29/2013, prevalându-se de abilitarea de a emite ordonanțe dată Guvernului prin Legea nr. 182/2013, fără să o supună spre dezbateră Parlamentului în prima ședință ordinară. De asemenea, critică faptul că, prin ordonanța amintită, Guvernul a prorogat termenele de aplicare a unor măsuri financiar-bugetare, la fel ca și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, fără a ține cont de Decizia Curții Constituționale nr. 873 din 25 iunie 2010 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și nici de Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar. Susține că în acest fel „se adâncește un genocid fătis împotriva unei pătri sociale cu merite deosebite, care aduce cinstea României (...)”, iar nerespectarea titlurilor și drepturilor conferite prin Legea nr. 341/2004 a recunoștinței față de eroii-martiri și

luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, ca semn de grațitudine și respect pentru cei care și-au jertfit viața în lupta împotriva dictaturii comuniste, constituie un abuz, care încalcă noțiunea de stat de drept, democratic și social.

8. Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate, apreciind că aceasta este admisibilă, în condițiile art. 9 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, fără să își exprime opinia cu privire la conformitatea cu Legea fundamentală a prevederilor de lege criticate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise și documentele depuse de autorul excepției la dosarul cauzei, susținerile orale ale acestuia, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, aprobată prin Legea nr. 36/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 8 aprilie 2014. Din motivarea excepției de neconstituționalitate, rezultă, însă, că autorul acesteia vizează dispozițiile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, care au următorul cuprins: „*Prevederile art. 15, 18, 19 și 20 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013.*”

13. Astfel cum rezultă din conținutul lor normativ, prevederile de lege criticate au avut o aplicabilitate temporară, în cursul anului 2013, dar întrucât acestea continuă să își producă efectele juridice în cauza în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, acestea pot fi analizate de Curtea Constituțională, așa cum s-a statuat în jurisprudența sa, reprezentată de Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care s-a arătat că sintagma „*in vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

14. De asemenea, obiect al excepției îl constituie și prevederile art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 30 august 2013, potrivit căroră „*Prevederile art. 18 și 19 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind*

reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2014”.

15. Prevederile art. 18 și art. 19 din art. II al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010, la care se referă textele de lege criticate, dispun că, în anul 2012, nu se acordă indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, iar reducerile de tarife sau, după caz, gratuități, se acordă numai în limita a 3 călătorii dus-întors sau 6 călătorii simple, la facilitățile de transport prevăzute de anumite acte normative, printre care și legea menționată.

16. Circumstanțiind obiectul excepției prin raportare la criticile formulate, Curtea reține că acesta este reprezentat de prevederile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 și art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013, cu referire la art. 18 din art. II al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010.

17. În opinia autorului excepției, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 1 — *Statul român*, art. 15 — *Universalitatea*, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 22 — *Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică*, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 26 — *Viața intimă, familială și privată*, art. 30 — *Libertatea de exprimare*, art. 34 — *Dreptul la ocrotirea sănătății*, art. 47 — *Nivelul de trai*, art. 52 — *Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, art. 59 — *Exercitarea atribuțiilor [Avocatului Poporului]*, art. 131 — *Rolul Ministerului Public*, art. 147 — *Deciziile Curții Constituționale* și art. 154 — *Conflictul temporal de legi*.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile prin care s-a suspendat, în anii 2012 și 2013, plata indemnizațiilor prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 au făcut obiect al controlului de constituționalitate, fiind analizate aceleași critici ca și cele invocate în prezenta cauză, spre exemplu, prin Decizia nr. 88 din 28 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 28 martie 2013, prin Decizia nr. 373 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 25 noiembrie 2013, și prin Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 25 martie 2014. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că textele de lege criticate stabilesc că, temporar, nu se mai acordă indemnizațiile prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004. De aceste indemnizații, calculate prin aplicarea coeficientului de 1,10 la salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea asigurărilor sociale de stat, beneficiau persoanele care au obținut titlul de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite cu prilejul Revoluției Române din Decembrie 1989, dacă acestea aveau un venit mai mic decât acest salariu mediu brut.

19. Prin Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012, examinând obiecția de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010, Curtea a reținut că legiuitorul este chemat să instituie un ansamblu de măsuri prin care statul să asigure protejarea și îmbunătățirea calității vieții cetățenilor, prin reglementarea unor drepturi fundamentale, precum dreptul la securitate socială, dreptul la muncă, dreptul la o salarizare echitabilă, dreptul la protecția sănătății și altele asemenea, dar și a unor drepturi care nu au o consacrare constituțională și care tind către același obiectiv. Curtea a observat că, „în măsura în care nu sunt nominalizate expres de Constituție, legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de

prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor. De asemenea, va putea dispune modificarea sau chiar încetarea acordării măsurilor de protecție socială luate, fără a fi necesar să se supună condițiilor art. 53 din Constituție, întrucât acest text constituțional privește numai drepturile consacrate de Legea fundamentală, iar nu și cele stabilite prin legi”.

20. Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că drepturile a căror plată s-a suspendat prin dispozițiile de lege criticate fac parte dintr-un ansamblu de măsuri pe care Legea nr. 341/2004 le-a instituit în semn de grațitudine față de cei care au luptat pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989. Curtea a statuat că limitarea ori chiar neacordarea în anul 2012 a unor drepturi ce nu sunt consacrate la nivel constituțional, neavând în consecință un caracter fundamental, nu contravine dispozițiilor art. 53 din Constituție referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale.

21. Totodată, Curtea a constatat că, deși temeiul moral al acordării acestor beneficii, izvorât din sentimentul de recunoștință pentru cei care, prin jertfa și contribuția proprie, au condus la căderea regimului comunist și la instaurarea democrației, este incontestabil, acesta nu implică totuși, potrivit Constituției, o obligație de reglementare a statului în acest sens, neputându-se vorbi astfel de existența unui drept fundamental la obținerea unor indemnizații în virtutea calității de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite în cadrul Revoluției Române din Decembrie 1989. De asemenea, Curtea a arătat că indemnizația de revoluționar are un caracter reparatoriu, iar legiuitorul are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acesteia, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală. În acest sens este și Decizia nr. 193 din 2 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 10 iulie 2013.

22. Totuși, prin Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014, Curtea a ținut să sublinieze că, „deși autoritățile au dreptul de a dispune cu privire la acordarea drepturilor bănești pretinse de autorii excepției de neconstituționalitate, restrângerea ori suspendarea acestor drepturi și în viitor, în condițiile în care textele de lege care le prevăd nu au fost abrogate, ar putea justifica întrebarea dacă aceste drepturi mai există și dacă nu cumva textele de lege care le prevăd au fost în fapt lipsite de eficiență, așa încât

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Aurel Mihai Ivănescu în Dosarul nr. 1.364/54/2013 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, cu referire la art. 18 din art. 11 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 iulie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

*) Decizia nr. 314 din 5 iunie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 21 iulie 2014.

speranța titularilor acestor drepturi, deși are un suport legal, este în realitate lipsită de conținut. Astfel, deși formal limitată în timp, respectiv vizând durata unui an calendaristic, măsura de suspendare repetată a acestor drepturi, pentru mai mulți ani la rând, ar putea afecta caracterul previzibil al normelor de lege, creând incertitudine cu privire la existența acestor drepturi.”

23. Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte similare cu cele relevate în jurisprudența citată a Curții și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine modificarea acesteia, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea.

24. În ce privește criticile formulate sub aspectul constituționalității extrinseci a Ordonanței Guvernului nr. 29/2013, Curtea constată că adoptarea acesteia s-a făcut cu respectarea cerințelor impuse de art. 115 alin. (3) din Constituție, care prevede că, atunci când legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 a fost adoptată în baza Legii nr. 182/2013 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 20 iunie 2013. Art. 2 din aceasta prevede că ordonanțele astfel adoptate vor trebui înaintate spre aprobare Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la reluarea lucrărilor Parlamentului în cea de-a doua sesiune ordinară a anului 2013, nerespectarea termenului urmând să atragă încetarea efectelor ordonanței. Urmărind parcursul legislativ, Curtea reține că Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 a fost adoptată de Guvern în data de 27 august 2013 și a fost înregistrată la Senat pentru dezbateră, ca primă Cameră, pe data de 30 august 2013, cu nr. L328/2013, prin Adresa nr. E165 din 30 august 2013. Or, cea de-a doua sesiune parlamentară ordinară din anul 2013 a început pe 2 septembrie 2013. Având în vedere cele arătate, Curtea nu poate reține critica referitoare la nesocotirea condițiilor constituționale pentru adoptarea ordonanțelor Guvernului.

25. În fine, în acord cu cele reținute și prin Decizia nr. 314 din 5 iunie 2014*, încă nepublicată, Curtea constată că măsura suspendării plății drepturilor prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, măsură adoptată deja, succesiv, pentru trei ani consecutivi, 2012, 2013 și 2014, nu poate fi repetată anual, *sine die*, întrucât o astfel de practică legislativă ar fi de natură să afecteze proporționalitatea măsurii cu scopul urmărit.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 427

din 8 iulie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10, art. 13 și art. 24
din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 10, art. 13 și art. 24 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Ileana Rai, prin mandatar Ovidiu Laurențiu Rai, în Dosarul nr. 23.858/303/2012 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 68D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 din Legea nr. 230/2007, având în vedere că susținerile autoarei excepției privesc o omisiune de reglementare. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 și art. 24 din Legea nr. 230/2007, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că, în cazul unui imobil cu mai multe locuințe, proprietarii dețin, pe lângă dreptul de proprietate individuală asupra spațiului de locuit, și un drept de proprietate comună și forțată asupra spațiilor cu altă destinație decât cea de locuință, astfel încât apare ca fiind justificată soluția legislativă cuprinsă în art. 13 din Legea nr. 230/2007. De asemenea, arată că, potrivit art. 26 din același act normativ, oricare dintre proprietari, indiferent că este sau nu membru al asociației, sau dacă a participat la adunarea generală, are dreptul de a ataca în justiție hotărârile care sunt de natură să îi prejudicieze interesele, astfel încât nici susținerile referitoare la neconstituționalitatea art. 24 din același act normativ nu sunt întemeiate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 6 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 23.858/303/2012, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10, art. 13 și art. 24 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari**, excepție ridicată de Ileana Rai, prin mandatar Ovidiu Laurențiu Rai, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind obligarea Asociației de proprietari la desființarea unor camere de supraveghere instalate pe proprietatea comună a locatarilor, precum și la plata unor daune morale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 10 din Legea nr. 230/2007 nu disting asupra modului în care se poate realiza accesul la documentele asociației de proprietari, astfel încât sunt posibile interpretări eronate ale acestuia, în sensul că nu se pot elibera copii ale documentelor asociației. Se arată că în acest mod este încălcat dreptul de proprietate al membrilor asociației de locatari asupra documentelor asociației, dreptul la acces la justiție, prin privarea de către aceste mijloace materiale de probă, dreptul la informare, precum și principiul constituțional al egalității în drepturi.

6. Se mai arată că prevederile art. 13 din Legea nr. 230/2007 contravin dispozițiilor constituționale referitoare la statul de drept și la dreptul de proprietate privată, deoarece asociația de proprietari nu deține un drept de proprietate asupra părților comune, astfel încât veniturile obținute din exploatarea proprietății comune ar trebui să aparțină proprietarilor, singurii în măsură să dispună asupra acestora, iar nu asociației de proprietari.

7. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 din același act normativ, se arată că adoptarea hotărârilor adunării generale a asociației de proprietari cu un număr nereprezentativ de membri, precum și faptul că aceste hotărâri sunt obligatorii atât pentru proprietarii din condominiu care nu au fost prezenți la adunarea generală, cât și pentru proprietarii care nu sunt membri ai asociației de proprietari, constituie o discriminare între proprietarii membri ai unei asociații de proprietari, față de proprietarii care nu sunt membri într-o asociație de proprietari, într-un imobil în care nu există o asemenea asociație. De asemenea, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prin obligarea proprietarilor din condominiu de a se supune hotărârilor adunării generale a asociației de proprietari, precum și prin imposibilitatea încheierii de contracte individuale cu furnizorii de utilități, pentru spațiile comune ale imobilului, se încalcă dreptul de asociere, precum și dreptul de proprietate.

8. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** își exprimă opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

10. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că legiuitorul a instituit cadrul legal prin care asociațiile de proprietari au posibilitatea efectivă de a-și realiza scopul, și anume administrarea și gestionarea unei proprietăți comune, în concordanță cu dispozițiile constituționale ale art. 40 privind dreptul de asociere și cu cele ale art. 44 alin. (1) referitoare la dreptul de proprietate privată. Totodată, textele de lege criticate se aplică tuturor membrilor asociațiilor de proprietari, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. De asemenea, se arată că soluția legislativă a valorificării de către asociația de proprietari a sumelor obținute din exploatarea spațiilor comune rezultă din starea de indiviziune forțată cu privire la părțile comune în care se află toți proprietarii, aceștia având obligația

să ia măsuri cu privire la proprietatea comună. Se mai arată că dispozițiile art. 11, art. 20, art. 21 și art. 31 din Constituție nu au incidență în cauză.

11. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 10, art. 13, astfel cum a fost modificat prin art. I din Legea nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 502 din 20 iulie 2010, precum și art. 24 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, potrivit cărora:

— Art. 10: „*Proprietarii au dreptul să cunoască toate aspectele ce țin de activitatea asociației și au acces, la cerere, la orice document al acesteia.*”;

— Art. 13: „*Veniturile obținute din exploatarea proprietății comune aparțin asociației de proprietari. Aceste venituri alimentează fondurile speciale ale asociației de proprietari pentru reparații și investiții cu privire la proprietatea comună și nu se plătesc proprietarilor. Lista acestor venituri, precum și cheltuielile aferente lor sunt prezentate semestrial într-un raport afișat la avizierul asociației de proprietari.*”;

— Art. 24: „*(1) Adunarea generală poate adopta hotărâri, dacă majoritatea proprietarilor membri ai asociației de proprietari (jumătate plus unu) sunt prezenți personal sau prin reprezentant legal.*

(2) Dacă la prima convocare nu este întrunit cvorumul necesar de jumătate plus unu, adunarea generală va fi suspendată și reconvocată în termen de maximum 10 zile de la data primei convocări.

(3) La adunarea generală reconvocată, dacă există dovada că toți membrii asociației de proprietari au fost convocați, hotărârile pot fi adoptate, indiferent de numărul membrilor prezenți, prin votul majorității acestora.

(4) Hotărârile adunării generale a asociației de proprietari sunt obligatorii și pentru proprietarii din condominiu care nu au fost prezenți la adunarea generală, precum și pentru proprietarii care nu sunt membri ai asociației de proprietari.”

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) referitoare la statul de drept, art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 — *Accesul liber la justiție* și art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 31 — *Dreptul la informație*, art. 40 — *Dreptul de asociere* și art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile art. 10 din Legea nr. 230/2007 nu disting asupra modului în care se poate realiza accesul la documentele asociației de proprietari, astfel încât sunt posibile interpretări eronate ale acestuia, în sensul că nu se pot elibera copii ale documentelor asociației. Se arată că în acest mod este încălcat dreptul de proprietate al membrilor asociației de locatari asupra documentelor asociației, dreptul la acces la justiție, dreptul la

informare, precum și principiul constituțional al egalității în drepturi.

16. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că prevederile art. 10 din Legea nr. 230/2007, cuprinse în cap. III — *Drepturile și obligațiile proprietarilor*, instituie dreptul de a cunoaște toate aspectele legate de activitatea asociației și de a avea acces la orice document al acesteia. Susținerile formulate în motivarea excepției de neconstituționalitate, referitoare la o deficiență de conținut al textului de lege criticat, în sensul că acesta nu distinge asupra modalității de acces la documentele asociației de proprietari, nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, ci se referă la interpretarea și modul de aplicare al acestor prevederi legale, aspecte ce intră în competența de soluționare a instanțelor judecătorești. Or, în temeiul art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță „*numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată*”, asemenea aspecte neintrând sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci fiind de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare, în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

17. Mai mult, Curtea reține că pretinsa contrariedade cu Legea fundamentală derivă, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, și din lipsa reglementării modului în care se poate realiza accesul la documentele asociației de proprietari, din acest punct de vedere excepția vizând, în fapt, o omisiune de reglementare, care, în temeiul art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu poate fi suplinită în cadrul controlului de constituționalitate, dat fiind faptul că, în temeiul art. 61 alin. (1) din Constituție, modificarea sau completarea normelor juridice sunt atribuții exclusive ale Parlamentului.

18. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 din Legea nr. 230/2007, autoarea excepției de neconstituționalitate arată că acestea sunt neconstituționale, deoarece veniturile obținute din exploatarea proprietății comune ar trebui să aparțină proprietarilor, singurii în măsură să dispună asupra modului de utilizare al acestora, iar nu asociației de proprietari.

19. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că, în cazul unui imobil cu mai multe locuințe, proprietarii dețin, pe lângă dreptul de proprietate individuală asupra spațiului de locuit, și un drept de proprietate comună și forțată asupra spațiilor cu altă destinație decât cea de locuință. Astfel, având în vedere această stare de indiviziune forțată în care se regăsesc proprietarii dintr-un condominiu, în legătură cu părțile comune ale imobilului, administrarea și gestionarea în bune condiții a proprietății comune nu se poate realiza decât în cadrul unei structuri asociative, așa cum este asociația de proprietari, care să acționeze în interesul tuturor proprietarilor, inclusiv pentru stabilirea costurilor și a cheltuielilor comune, a repartizării lor pe fiecare locatar sau a reparațiilor și amenajărilor necesare. În egală măsură, și modalitatea de exercitare a dreptului de proprietate comună este supusă acordului majorității proprietarilor.

20. Prin urmare, dat fiind faptul că niciunul din proprietari nu poate exercita în mod exclusiv dreptul de proprietate asupra cotei-părți indivize din coproprietatea forțată asupra părților comune, apare ca deplin justificată soluția legislativă potrivit căreia veniturile obținute din exploatarea proprietății comune aparțin asociației de proprietari, iar nu fiecărui coproprietar, legiuitorul atribuind acestor fonduri o destinație specială, și anume pentru reparații și investiții cu privire la proprietatea comună.

21. De altfel, Curtea reține că prevederile legale privind organizarea și funcționarea asociației de proprietari, precum și cele referitoare la activitatea de administrare în cadrul asociației asigură cadrul legal necesar unei bune exercitări a drepturilor și obligațiilor ce le revin tuturor proprietarilor asupra proprietății comune. Astfel, potrivit art. 34 alin. (1) din Legea nr. 230/2007,

administrarea, întreținerea, investițiile și reparațiile asupra proprietății comune sunt în sarcina asociației de proprietari, iar pentru adoptarea hotărârilor cu privire la stabilirea fondurilor de investiții pentru consolidare, reabilitare și modernizare, votul fiecărui proprietar are o pondere egală cu cota-parte din proprietatea comună [art. 25 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 230/2007]. De asemenea, fondul de reparații anual, necesar pentru repararea și îmbunătățirea proprietății comune, este supus aprobării proprietarilor membri ai asociației de proprietari [art. 45 alin. (3) din același act normativ]. Pentru aceste considerente nu poate fi reținută încălcarea dispozițiilor constituționale referitoare la protecția dreptului de proprietate privată sau la statul de drept.

22. De asemenea, este invocată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 din Legea nr. 230/2007, cu motivarea că acest text de lege încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi, dreptul la proprietate și dreptul la asociere, în condițiile adoptării hotărârilor adunării generale a asociației de proprietari cu un număr nereprezentativ de membri, precum și a obligativității acestor hotărâri atât pentru proprietarii care nu au fost prezenți la adunarea generală, cât și pentru aceia care nu sunt membri ai asociației de proprietari.

23. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că, potrivit textului de lege criticat, adunarea generală a proprietarilor poate adopta hotărâri în prezența personală sau prin reprezentant a jumătate plus unu din membri, iar în cazul în care la prima convocare nu este întrunit cvorumul necesar, adunarea generală este suspendată, legiuitorul instituind obligația reconvoacării acesteia, în vederea participării unui număr cât mai mare de proprietari, cu scopul asigurării unui grad sporit de reprezentativitate a adunării generale. De asemenea, în vederea asigurării cadrului legal necesar adoptării unei decizii, în scopul administrării condominiului în conformitate cu interesele proprietarilor, legiuitorul a prevăzut că, în cadrul adunării generale reconvoacate, hotărârile pot fi adoptate, indiferent de numărul membrilor prezenți, prin votul majorității acestora. Rezultă așadar că art. 24 din Legea nr. 230/2007, instituind obligația reconvoacării adunării generale a proprietarilor în cazul în care la prima ședință nu a fost prezentă o majoritate de jumătate plus unu, legiuitorul a urmărit a asigura participarea fiecărui proprietar în cadrul adunării generale a asociației, pentru a-și exprima votul cu privire la hotărârile ce se adoptă.

24. Mai mult, reglementând adoptarea hotărârilor adunării generale reconvoacate cu votul majorității membrilor prezenți, indiferent de numărul acestora, Curtea reține că textul de lege criticat asigură posibilitatea efectivă a asociației de proprietari

de a realiza administrarea și gestionarea proprietății comune, fără ca prin aceasta să fie prejudiciate interesele proprietarilor care nu au participat la adunarea generală, sau ale acelor care nu sunt membri ai asociației de proprietari. În acest sens, potrivit art. 26 din Legea nr. 230/2007, oricare dintre proprietari, indiferent că este sau nu membru al asociației, sau dacă a participat la adunarea generală, are dreptul de a ataca în justiție hotărârile care sunt de natură să îi prejudicieze interesele.

25. Pentru toate aceste considerente, Curtea reține că prevederile art. 24 din Legea nr. 230/2007 nu contravin dispozițiilor constituționale referitoare la principiul egalității în drepturi sau la dreptul de proprietate privată.

26. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor constituționale referitoare la dreptul la liberă asociere, Curtea reține că acestea nu sunt incidente în cauză. În jurisprudența sa, de pildă prin Decizia nr. 168 din 28 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 24 februarie 2000, instanța de control constituțional a statuat că, în anumite situații, legiuitorul poate institui forme speciale de asociere ce urmăresc salvagardarea unor interese de ordin general și care, în perspectiva scopurilor pe care le urmăresc, nu reprezintă, în realitate, modalități înscrise în conceptul de liberă asociere, iar asociația de proprietari se află tocmai într-o asemenea situație juridică. Mai mult, în prezenta cauză, Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 2 teza a doua din Legea nr. 230/2007, proprietarul unei locuințe dintr-un condominiu are doar posibilitatea de a se asocia în această formă asociativă, fără a exista vreo constrângere legală de natură a-l obliga să adere la asociație, astfel încât nici din acest punct de vedere susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate nu pot fi reținute.

27. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 31 — *Dreptul la informație*, în motivarea excepției de neconstituționalitate nu se arată, în mod concret, în ce constă contrarietatea dintre aceste prevederi constituționale și textul de lege criticat, astfel încât critica de neconstituționalitate nu poate fi reținută. Curtea Constituțională nu se poate substitui autorului excepției în formularea unor critici de neconstituționalitate, cu atât mai mult cu cât prevederile constituționale invocate nu susțin prin ele însele neconstituționalitatea textelor de lege criticate, fiind evidentă lipsa de legătură între conținutul lor normativ (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012).

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Ileana Rai, prin mandatar Ovidiu Laurențiu Rai, în Dosarul nr. 23.858/303/2012 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

2. Respinge, ca nefundată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 13 și art. 24 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari sunt constituționale în raport de criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 8 iulie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN

privind extinderea desemnării Societății Comerciale CERTIND — S.A. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea de funcții specifice pentru evaluarea și verificarea constanței performanței produselor pentru construcții

Având în vedere Procesul-verbal nr. 29 din 25 iulie 2014 al Comisiei de evaluare a organismelor de evaluare și verificare a constanței performanței și a organismelor de evaluare tehnică europeană a produselor pentru construcții, în conformitate cu prevederile art. 3 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 1.236/2012 privind stabilirea cadrului instituțional și a unor măsuri pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului, precum și cu prevederile art. 11 alin. (4) din Procedura privind desemnarea organismelor de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții, aprobată prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, și al ministrului afacerilor interne nr. 2.141/92/2013, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă extinderea desemnării Societății Comerciale CERTIND — S.A. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea de funcții specifice pentru evaluarea și verificarea constanței performanței produselor pentru construcții, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția tehnică va notifica Comisiei Europene organismul prevăzut la art. 1 prin înscrierea în banca de date NANDO a următoarelor date/informații:

- elementele de identificare a organismului;
- perioada de valabilitate a notificării;
- familiiile de produse, utilizarea preconizată, sistemele de evaluare și verificare a constanței performanței, precum și specificațiile tehnice aferente, pentru care organismul a fost acreditat de Asociația de Acreditare din România — RENAR — și evaluat.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Shhaideh Sevil,
secretar de stat

București, 7 august 2014.
Nr. 1.446.

ANEXĂ

Denumirea organismului: Societatea Comercială CERTIND — S.A.
Adresa: str. George Enescu nr. 27—29, Palatul UGIR 1903, etajul 3, camera 7, sectorul 1, București
Tel.: +40(21) 313.36.51, fax: +40(21) 313.36.51, email: office@certind.ro, website: http://www.certind.ro
Competența organismului a fost evaluată folosind ca referențial standardul SR EN 45011: 2001.

Valabilitatea notificării se acordă pe termen nelimitat (cu condiția îndeplinirii continue a cerințelor care au stat la baza desemnării).

Domeniile de competență:

Numărul deciziei CE	Familia de produse, produsele, utilizarea preconizată	Sistemul de evaluare și verificare a constanței performanței	Specificația tehnică armonizată	Funcția organismului
98/214/CE	Produse metalice pentru structuri, inclusiv produse auxiliare (1/4): Secțiuni/Profile cu diferite forme (T, L, H, U, Z, I, canale, colțare, cu goluri, tuburi) obținute prin laminare la cald, formare la rece sau prin orice alt procedeu, produse plate (placă, foaie, bandă), bare, piese turnate și piese forjate, realizate din diferite materiale metalice, neprotejate sau protejate contra coroziunii prin vopsire (pentru utilizare în structuri metalice sau în structuri compozite din metal și beton)	Sistem 2+	EN 15048-1:2007	CPF

NOTĂ:

CPF = funcția de certificare control producție în fabrică.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN**pentru modificarea și completarea anexelor la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.980/2013 privind aprobarea condițiilor de acordare a măsurilor de sprijin pentru investițiile realizate în parcurile industriale**

Având în vedere prevederile:

- Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*;
- Regulamentului (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat;
- Orientărilor Comisiei Europene privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2014—2020;
- art. 20 alin. (2) din Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, în temeiul art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.980/2013 privind aprobarea condițiilor de acordare a măsurilor de sprijin pentru investițiile realizate în parcurile industriale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 1 octombrie 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. 1 articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cadrul schemei, acordarea ajutoarelor *de minimis* se face cu respectarea criteriilor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*, denumit în continuare *Regulament*.”

2. La anexa nr. 1 articolul 3, după litera k se introduce o nouă literă, litera l), cu următorul cuprins:

„l) *întreprindere unică* — conceptul include toate întreprinderile între care există cel puțin una dintre relațiile următoare:

- (i) o întreprindere deține majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociaților unei alte întreprinderi;
- (ii) o întreprindere are dreptul de a numi sau revoca majoritatea membrilor organelor de administrare, de conducere ori de supraveghere ale unei alte întreprinderi;
- (iii) o întreprindere are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra altei întreprinderi în temeiul unui contract încheiat cu întreprinderea în cauză sau în temeiul unei prevederi din contractul de societate ori din statutul acesteia;
- (iv) o întreprindere care este acționar sau asociat al unei alte întreprinderi și care controlează singură, în baza unui acord cu alți acționari ori asociați ai acelei întreprinderi, majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociaților întreprinderii respective.

Întreprinderile care întrețin, cu una sau mai multe întreprinderi, relațiile la care se face referire la pct. (i)—(iv) sunt considerate întreprinderi unice.”

3. La anexa nr. 1 articolul 4 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) scutire de la plata impozitului pe clădiri, corespunzător clădirilor care fac parte din infrastructura parcului industrial, în conformitate cu art. 250 alin. (1) pct. 9 din Legea nr. 571/2003

privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Nu fac obiectul ajutorului *de minimis* construcțiile supuse impozitării conform titlului IX³ din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.”

4. La anexa nr. 1 articolul 5 alineatul (1), litera e) se abrogă.

5. La anexa nr. 1 articolul 5, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Un solicitant care își desfășoară activitatea atât în sectoare/domenii eligibile, cât și în sectoare/domenii neeligibile, așa cum sunt acestea definite conform prezentei scheme, poate beneficia, pentru sectoarele eligibile, de facilitățile stabilite la art. 4, cu condiția prezentării documentelor contabile care atestă separarea activităților sau o distincție între costuri astfel încât activitățile desfășurate în sectoarele excluse din domeniul de aplicare al prezentei scheme nu beneficiază de ajutoare *de minimis* acordate în baza acesteia.”

6. La anexa nr. 1 articolul 6, literele c) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* primite pe o perioadă de 3 ani fiscali consecutivi (2 ani fiscali precedenți și anul fiscal în curs) nu depășește echivalentul în lei a 200.000 euro (100.000 euro în cazul solicitanților care efectuează transport de mărfuri în contul terților sau contra cost), indiferent de sursa de finanțare; în cazul în care solicitantul face parte dintr-o întreprindere unică, în sensul definiției prevăzute la art. 3 lit. l), pentru verificarea îndeplinirii acestui criteriu se vor lua în considerare ajutoarele *de minimis* acordate întreprinderii unice.

e) nu intră în categoria «întreprinderilor în dificultate» potrivit prevederilor cap. 2 secțiunea 2.2 din Comunicarea Comisiei — Liniile directoare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor non-financiare aflate în dificultate, în vigoare începând cu 1 august 2014.”

7. La anexa nr. 1, articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Acordul de principiu privind ajutorul *de minimis* se va comunica în scris solicitantului și va conține, cel puțin, informații cu privire la valoarea fixă maximă potențială a ajutorului, la perioada de acordare a ajutorului și în legătură cu caracterul *de minimis* al acestuia, făcând trimitere explicită la Regulament.”

8. La anexa nr. 1, după articolul 12 se introduc șase noi articole, articolele 12¹—12⁶, cu următorul cuprins:

„Art. 12¹. — (1) Valoarea maximă a ajutorului obținut de un solicitant, întreprindere unică, în cadrul schemei nu poate să depășească echivalentul în lei a 200.000 euro pe durata a 3 ani fiscali consecutivi, inclusiv anul în curs.

(2) Valoarea maximă a ajutorului obținut de un solicitant care efectuează transport de mărfuri în contul terților sau contra cost nu poate să depășească echivalentul în lei a 100.000 euro pe durata a 3 ani fiscali consecutivi, inclusiv anul în curs.

Art. 12². — Ajutorul *de minimis* acordat în baza prezentei scheme poate fi cumulat cu:

a) ajutorul *de minimis* acordat în baza Regulamentului (UE) nr. 360/2012 al Comisiei din 25 aprilie 2012 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor *de minimis* acordate întreprinderilor care prestează servicii de interes economic general, în limita plafonului *de minimis* prevăzut în acest Regulament;

b) ajutorul *de minimis* acordat în baza altor regulamente *de minimis*, cu condiția încadrării în plafonul prevăzut la art. 12¹.

Art. 12³. — În cazul fuziunilor sau al achizițiilor, verificarea încadrării în limita plafonului *de minimis* se face luând în considerare toate ajutoarele *de minimis* anterioare acordate tuturor întreprinderilor care fuzionează.

Art. 12⁴. — În cazul în care solicitantul se împarte în două sau mai multe întreprinderi separate, ajutoarele *de minimis* acordate înainte de separare se alocă, în principiu, întreprinderii care preia activitățile pentru care au fost utilizate ajutoarele *de minimis*. În cazul în care o astfel de alocare nu este posibilă, ajutoarele *de minimis* se alocă proporțional pe baza valorii contabile a capitalului social al noilor întreprinderi la data la care separarea produce efecte.

Art. 12⁵. — (1) Ajutorul *de minimis* acordat în baza prezentei scheme nu va fi cumulat cu niciun alt ajutor de stat acordat pentru aceleași costuri eligibile (legate de același proiect de investiții), în cazul în care un asemenea cumul ar duce la depășirea intensității maxime admise prevăzute în legislația specifică aplicabilă, după caz.

(2) În acest sens, solicitanții care beneficiază de alt ajutor de stat pentru susținerea cheltuielilor eligibile ale unui proiect de investiții nu pot beneficia de facilitățile prevăzute la art. 4 destinate finanțării acestor cheltuieli eligibile, în cazul în care, conform contractelor încheiate, ajutorul de stat este prevăzut a se acorda la nivelul intensității maxime menționate de legislația aplicabilă, indiferent de stadiul încasării efective a ajutorului.

Art. 12⁶. — Ajutorul *de minimis* va fi acordat numai după ce furnizorul a verificat respectarea regulii de cumul, pe baza declarației pe propria răspundere privind ajutoarele de stat acordate solicitantului pentru aceleași cheltuieli eligibile, precum și cu privire la ajutoarele *de minimis* acordate întreprinderii unice în cursul anului fiscal curent și al celor 2 ani fiscali anteriori.”

9. La anexa nr. 1 articolul 13, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) La calculul ajutorului *de minimis* furnizorul are în vedere și valoarea scutirii la plata taxelor percepute pentru modificarea destinației sau pentru scoaterea din circuitul agricol a terenului aferent parcului industrial, precum și de orice alt ajutor *de minimis* de care a beneficiat întreprinderea.”

10. La anexa nr. 1 articolul 14, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul în care se constată că au fost încălcate condițiile prevăzute de legislația în domeniul ajutorului *de minimis*, furnizorul va lua toate măsurile necesare pentru recuperarea sumelor acordate.

(4) Ajutorul *de minimis* care trebuie rambursat sau recuperat include și dobânda aferentă, datorată de la data plății până la data recuperării sau a rambursării.”

11. La anexa nr. 1 articolul 15, alineatele (1)—(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Prezenta schemă de ajutor *de minimis* se aplică de la data intrării în vigoare până la data de 31 decembrie 2020.

(2) Bugetul maxim al schemei de ajutor *de minimis* este de 200.000 mii lei.

(3) Numărul estimat de întreprinderi beneficiare de ajutor *de minimis* este de 450.”

12. La anexa nr. 2 articolul 1 alineatul (2), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) ajutoare regionale individuale pentru investiții realizate de o întreprindere care a închis aceeași activitate sau o activitate similară în Spațiul Economic European în cei 2 ani care au precedat depunerea cererii sale pentru acordarea de ajutoare regionale de investiții sau care, în momentul depunerii cererii de ajutor, are planuri concrete de a închide o astfel de activitate într-o perioadă de 2 ani după finalizarea investiției inițiale pentru care solicită ajutoare, în zona în cauză.”

13. La anexa nr. 2 articolul 1, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Sunt eligibile în cadrul prezentei scheme întreprinderile care își desfășoară activitatea în toate sectoarele, cu excepția următoarelor:

a) sectoarele pescuitului și acvaculturii, reglementate de Regulamentul (UE) nr. 1.379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură de modificare a regulamentelor (CE) nr. 1.184/2006 și (CE) nr. 1.224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 104/2000 al Consiliului;

b) producția primară de produse agricole, astfel cum sunt enumerate în anexa I la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, denumit în continuare *Tratat*;

c) prelucrarea și comercializarea produselor agricole, astfel cum sunt enumerate în anexa I la Tratat, atunci când valoarea ajutorului este stabilită pe baza prețului sau a cantității produselor în cauză achiziționate de la producătorii primari ori introduse pe piață de întreprinderile în cauză;

d) prelucrarea și comercializarea produselor agricole, astfel cum sunt enumerate în anexa I la Tratat, atunci când ajutorul este condiționat de transferarea lui parțială sau integrală către producătorii primari.

e) sectorul cărbunelui;

f) sectorul siderurgic;

g) sectorul construcțiilor navale;

h) sectorul fibrelor sintetice;

i) sectorul transporturilor și al infrastructurii conexe;

j) sectorul producerii și distribuției de energie și al infrastructurii pentru aceasta.

(4) Acordarea ajutoarelor de stat regionale pentru investiții inițiale realizate în parcurile industriale în cadrul schemei se va face cu respectarea prevederilor privind ajutorul de stat regional din Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat și este exceptată de la obligația notificării către Comisia Europeană.”

14. La anexa nr. 2 articolul 2, literele j), k), m), n) și p) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„j) *demararea investiției* — fie demararea lucrărilor de construcții în cadrul investiției, fie primul angajament cu caracter juridic obligatoriu de comandă pentru echipamente sau oricare alt angajament prin care investiția devine ireversibilă, în funcție

de care are loc primul. Cumpărarea de terenuri și lucrările pregătitoare, cum ar fi obținerea permiselor și realizarea studiilor de fezabilitate, nu sunt considerate drept demarare a lucrărilor. În cazul preluărilor de întreprinderi, «demararea lucrărilor» corespunde datei dobândirii activelor direct legate de unitatea preluată.

k) *investiția inițială* înseamnă:

- (i) o investiție în active corporale și necorporale legată de demararea unei unități noi, extinderea capacității unei unități existente, diversificarea producției unei unități prin produse care nu au fost fabricate anterior în unitate sau o schimbare fundamentală a procesului general de producție al unei unități existente;
- (ii) o achiziție de active legate direct de o unitate, cu condiția ca unitatea să fi fost închisă dacă nu ar fi fost achiziționată și cumpărată de un investitor care nu are legătură cu vânzătorul și exclude simpla achiziționare a acțiunilor unei întreprinderi.

m) *active corporale* — active precum terenuri, clădiri și instalații, utilaje și echipamente;

n) *active necorporale* — active care nu au o concretizare fizică sau financiară, precum brevete, licențe, know-how ori alte drepturi de proprietate intelectuală;

p) *proiect mare de investiții* — o investiție inițială cu costuri eligibile care depășesc 50 de milioane euro, echivalent în lei, calculată la tarifele și cursul de schimb de la data acordării ajutorului.”

15. La anexa nr. 2 articolul 2, după litera q) se introduc șapte noi litere, literele r), s), t), u), v), w) și x), cu următorul cuprins:

„r) *prelucrarea produselor agricole* — orice operațiune efectuată asupra unui produs agricol ce are drept rezultat un produs care este tot un produs agricol, cu excepția activităților desfășurate în exploatațile agricole, necesare în vederea pregătirii unui produs de origine animală sau vegetală pentru prima vânzare;

s) *comercializarea produselor agricole* — deținerea ori expunerea unui produs agricol în vederea vânzării, a punerii în vânzare, a livrării sau a oricărei alte forme de introducere pe piață, cu excepția primei vânzări de către un producător primar către revânzătorii ori prelucrătorii și a oricărei alte activități de pregătire a produsului pentru această primă vânzare; o vânzare efectuată de un producător primar către consumatorii finali este considerată comercializare în cazul în care se desfășoară în localuri distincte, rezervate acestei activități;

t) *producția agricolă primară* — producția de produse ale solului și ale creșterii animalelor, enumerate în anexa I la tratat, fără a se mai efectua o altă operațiune de modificare a naturii produselor respective;

u) *produse agricole* — produsele enumerate în anexa I la tratat, cu excepția produselor obținute din pescuit și din acvacultură enumerate în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1.379/2013;

v) *întreprindere în dificultate* — o întreprindere care se află în cel puțin una dintre situațiile următoare:

- (i) în cazul unei societăți comerciale cu răspundere limitată (alta decât un IMM care există de cel mult 3 ani), atunci când mai mult de jumătate din capitalul său social subscris a dispărut din cauza pierderilor acumulate. Această situație survine atunci când deducerea pierderilor acumulate din rezerve (și din toate celelalte elemente considerate în general ca făcând parte din fondurile proprii ale societății) conduce la un rezultat negativ care depășește jumătate din capitalul social subscris. În sensul acestei scheme,

«societate cu răspundere limitată» se referă în special la tipurile de societăți menționate în anexa I la Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului, iar «capital social» include, dacă este cazul, orice capital suplimentar;

- (ii) în cazul unei societăți comerciale în care cel puțin unii dintre asociați au răspundere nelimitată pentru creanțele societății (alta decât un IMM care există de cel mult 3 ani), atunci când mai mult de jumătate din capitalul propriu, așa cum reiese din contabilitatea societății, a dispărut din cauza pierderilor acumulate. În sensul prezentei scheme, «o societate comercială în care cel puțin unii dintre asociați au răspundere nelimitată pentru creanțele societății» se referă în special la acele tipuri de societăți menționate în anexa II la Directiva 2013/34/UE;

(iii) atunci când întreprinderea face obiectul unei proceduri colective de insolvență sau îndeplinește criteriile prevăzute în dreptul intern pentru ca o procedură colectivă de insolvență să fie deschisă la cererea creditorilor săi;

(iv) atunci când întreprinderea a primit ajutor pentru salvare și nu a rambursat încă împrumutul ori nu a încetat garanția sau a primit ajutoare pentru restructurare și face încă obiectul unui plan de restructurare;

(v) în cazul unei întreprinderi care nu este un IMM, atunci când, în ultimii 2 ani, raportul datoriei/capitaluri proprii al întreprinderii este mai mare de 7,5 și capacitatea de acoperire a dobânzilor calculată pe baza EBITDA se situează sub valoarea 1,0;

w) *întreprinderi mici și mijlocii* — întreprinderile definite conform prevederilor Regulamentului (UE) nr. 651/2014;

x) *întreprinderi mari* — întreprinderi care nu îndeplinesc condițiile pentru a fi considerate întreprinderi mici și mijlocii.”

16. La anexa nr. 2 articolul 3 alineatul (1), litera c) se completează și va avea următorul cuprins:

„c) scutire de la plata impozitului pe clădiri, corespunzător clădirilor care fac parte din infrastructura parcului industrial, în conformitate cu art. 250 alin. (1) pct. 9 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Nu fac obiectul ajutorului regional construcțiile supuse impozitării conform titlului IX³ din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.”

17. La anexa nr. 2 articolul 4 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) nu au solicitat/primit alte tipuri de ajutor de stat/ajutoare de *minimis* pentru costurile eligibile pentru care solicită ajutor de stat în baza prezentei scheme.”

18. La anexa nr. 2 articolul 7, alineatele (1)—(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Schema se aplică în următoarele regiuni de dezvoltare din România, ce au caracter de zonă asistată potrivit alin. (2) al art. 14 din Regulamentul (UE) nr. 651/2014:

a) Regiunea de Dezvoltare Nord-Vest, care grupează județele Bihor, Bistrița-Năsăud, Cluj, Sălaj, Satu Mare și Maramureș;

b) Regiunea de Dezvoltare Centru, care grupează județele Alba, Brașov, Covasna, Harghita, Mureș și Sibiu;

c) Regiunea de Dezvoltare Nord-Est, care grupează județele Bacău, Botoșani, Iași, Neamț, Suceava și Vaslui;

d) Regiunea de Dezvoltare Sud-Est, care grupează județele Brăila, Buzău, Constanța, Galați, Vrancea și Tulcea;

e) Regiunea de Dezvoltare Sud-Muntenia, care grupează județele Argeș, Călărași, Dâmbovița, Giurgiu, Ialomița, Prahova și Teleorman;

f) Regiunea de Dezvoltare Sud-Vest Oltenia, care grupează județele Dolj, Gorj, Mehedinți, Olt și Vâlcea;

g) Regiunea de Dezvoltare Vest, care grupează județele Arad, Caraș-Severin, Hunedoara și Timiș;

h) Regiunea de Dezvoltare București-Ilfov, care grupează municipiul București și județul Ilfov.

(2) Intensitatea ajutorului de stat regional pentru sprijinirea investițiilor inițiale realizate în parcurile industriale în echivalent subvenție brută actualizată nu va depăși plafonul ajutorului regional în vigoare la momentul acordării ajutorului, plafon aferent regiunii în care se realizează investiția, așa cum este stabilit în Harta națională a ajutoarelor de stat regionale, respectiv:

a) 50% în cazul regiunilor de dezvoltare prevăzute la alin. (1) lit. a)—f), respectiv 35% în cazul regiunii de dezvoltare prevăzute la alin. (1) lit. g) și al județului Ilfov, pentru perioada 1 iulie 2014—31 decembrie 2020;

b) 15% în perioada 1 iulie 2014—31 decembrie 2017, respectiv 10% în perioada 1 ianuarie 2018—31 decembrie 2020, pentru municipiul București.

(3) Intensitățile maxime ale ajutoarelor de stat prevăzute la alin. (2) pot fi majorate cu până la 20 de puncte procentuale pentru întreprinderile mici sau cu până la 10 puncte procentuale pentru întreprinderile mijlocii.”

19. La anexa nr. 2 articolul 7, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Costurile eligibile sunt actualizate la valoarea lor la data acordării ajutorului de stat regional pentru sprijinirea investițiilor inițiale realizate în parcurile industriale. Rata de actualizare este rata de referință în vigoare la data acordării acestuia, care se stabilește periodic de către Comisia Europeană pe baza criteriilor obiective și care se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și pe internet. Ajutoarele fiscale plătibile în mai multe tranșe sunt actualizate pe baza ratelor de referință aplicabile la momentele în care avantajele fiscale devin efective.”

20. La anexa nr. 2 articolul 7, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Orice investiție inițială demarată de același beneficiar (la nivel de grup) într-un interval de 3 ani de la data de începere a lucrărilor la o altă investiție care beneficiază de ajutor în aceeași regiune de nivel 3 din Nomenclatorul comun al unităților teritoriale de statistică este considerată ca făcând parte dintr-un proiect unic de investiții. În cazul în care un astfel de proiect unic de investiții este un proiect mare de investiții, se aplică prevederile alin. (4).”

21. La anexa nr. 2 articolul 7, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Cheltuielile cu activele corporale considerate eligibile pentru ajutorul de stat regional pentru sprijinirea investițiilor inițiale realizate în parcurile industriale în cadrul prezentei scheme sunt aferente achiziției de teren, precum și costurilor activelor sub formă de clădiri, utilaje și instalații, suportate de beneficiar, în legătură cu proiectul. Activele achiziționate trebuie să fie noi, cu excepția celor pentru întreprinderi mici și mijlocii și pentru achiziționarea unei unități.”

22. La anexa nr. 2 articolul 7, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Activele necorporale sunt eligibile pentru calculul costurilor de investiții dacă îndeplinesc următoarele condiții:

a) trebuie să fie utilizate exclusiv în cadrul unității care primește ajutorul;

b) trebuie să fie amortizabile;

c) trebuie să fie achiziționate în condițiile pieței de la terți care nu au legături cu cumpărătorul; și

d) trebuie să fie incluse în activele întreprinderii care beneficiază de ajutor și trebuie să rămână asociate proiectului pentru care s-a acordat ajutorul pe o perioadă de minimum 5 ani sau de 3 ani în cazul întreprinderilor mici și mijlocii.”

23. La anexa nr. 2, articolul 9 se abrogă.

24. La anexa nr. 2 articolul 11, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Acordul de principiu privind acordarea ajutorului de stat face trimitere explicită la Regulamentul (UE) nr. 651/2014 și prevede în mod expres care este valoarea cheltuielilor eligibile, facilitățile de care va beneficia întreprinderea solicitantă, durata acestora, intensitatea aprobată a ajutorului, obligațiile beneficiarului, condițiile de monitorizare a ajutorului, precum și mențiunea că, sub rezerva unor verificări detaliate, proiectul îndeplinește condițiile schemei.”

25. La anexa nr. 2, după articolul 11 se introduce un nou articol, articolul 11¹, care va avea următorul cuprins:

„Art. 11¹. — (1) Furnizorii vor publica pe un site:

a) fișa de informații transmisă la Comisia Europeană prin intermediul sistemului de notificare electronică (SARI) sau un link către acesta;

b) textul integral al fiecărei măsuri de ajutor sau un link care oferă acces la textul integral;

c) informațiile menționate în anexa III a Regulamentului (UE) nr. 651/2014, în cazul fiecărui ajutor individual care depășește 500.000 euro, valoarea nominală a acestuia fiind menționată ca aparținând unuia dintre următoarele intervale (în milioane euro):

(i) 0,5—1;

(ii) 1—2;

(iii) 2—5;

(iv) 5—10;

(v) 10—30; și

(vi) 30 și peste această valoare.

(2) Informațiile menționate la alin. (1) lit. (c) sunt organizate și sunt accesibile într-un mod standardizat, conform descrierii din anexa III, și fac posibilă executarea funcțiilor de căutare și descărcare în mod eficiente.

(3) Informațiile menționate la alin. (1) se publică în termen de un an de la data la care trebuie depusă declarația fiscală și sunt disponibile timp de cel puțin 10 ani de la data la care s-a acordat ajutorul.”

26. La anexa nr. 2 articolul 15, alineatele (1)—(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Prezenta schemă de ajutor de stat regional se aplică, de la data intrării în vigoare, până la data de 31 decembrie 2020.

(2) Bugetul maxim estimat al schemei de ajutor de stat regional este de 250.000 mii lei.

(3) Numărul estimat de întreprinderi beneficiare de ajutor de stat regional este de 210.”

27. La anexa nr. 2, articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Cu excepție de la prevederile art. 4 alin. (1) lit. f) și alin. (2), ajutoarele de stat regionale pentru sprijinirea investițiilor inițiale realizate în parcurile industriale prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și c) se pot acorda, în limita maximă a intensității, și pentru o investiție care a demarat înainte de intrarea în vigoare a prezentei scheme, dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) investiția se realizează într-un parc industrial al cărui titlu a fost acordat prin ordin;

b) investiția a fost demarată în baza acordului de principiu privind eligibilitatea proiectului și a investițiilor;

c) pentru investiția în cauză, beneficiarul a fost scutit de la plata impozitului pe teren și a impozitului pe clădiri, anterior intrării în vigoare a prezentei scheme, în baza unor scheme de ajutor de stat sau *de minimis* asigurându-se astfel, prin intermediul prezentei scheme, continuitate în aplicarea facilităților fiscale acordate pentru investițiile din parcurile industriale;

d) sunt îndeplinite condițiile de eligibilitate ale proiectului și ale beneficiarului, prevăzute în prezenta schemă.”

Art. II. — (1) Modificările și completările intervenite asupra Schemei privind acordarea ajutoarelor *de minimis* pentru investițiile realizate în parcurile industriale, aprobată prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.980/2013 privind aprobarea condițiilor de acordare a măsurilor de sprijin pentru investițiile realizate în parcurile industriale, potrivit prezentului ordin, se transmit spre informare Consiliului Concurenței în termen de 15 zile lucrătoare de la data adoptării acestuia, conform art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind

procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007.

(2) Modificările și completările intervenite asupra Schemei de ajutor de stat regional pentru sprijinirea investițiilor inițiale realizate în parcurile industriale se comunică de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, prin Consiliul Concurenței, în vederea informării Comisiei Europene, în termen de 20 de zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, pentru publicarea acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007.

(3) Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice va furniza Consiliului Concurenței toate informațiile solicitate de Comisia Europeană cu privire la schemele prevăzute la alin. (1) și (2), pentru a fi transmise acesteia, în termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea solicitării.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

București, 7 august 2014.

Nr. 1.451.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 15/2013 privind valorificarea cantităților de gaze naturale pe piața internă și modalitatea de stabilire/avizare a structurilor amestecului de gaze naturale

Având în vedere prevederile art. 99 lit. e) și l), art. 101 alin. (2) lit. c), art. 122 alin. (1) lit. h), art. 124 alin. (1) lit. e) și art. 181 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 lit. a) și c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 15/2013 privind valorificarea cantităților de gaze naturale pe piața internă și modalitatea de stabilire/avizare a structurilor amestecului de gaze naturale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 29 martie 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) în cazul producătorilor de gaze naturale și furnizorilor — cantitățile de gaze naturale din producție internă destinate comercializării în alte state din spațiul comunitar și cele destinate exportului în state din afara spațiului comunitar;”.

2. La articolul 5 alineatul (1), după litera g) se introduce o nouă literă, litera g¹), cu următorul cuprins:

„g¹) cantitățile de gaze naturale din producție internă destinate exportului în state din afara spațiului comunitar;”.

3. La articolul 6 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) cantitățile de gaze naturale din producția internă curentă, mai puțin cantitățile din producție internă necesare acoperirii necesarului de consum al CPET, cantitățile din producție internă injectate în depozitele de înmagazinare subterană în vederea acoperirii necesarului de consum al clienților din piața reglementată, cantitățile prevăzute la art. 8 alin. (3), cantitățile de gaze naturale din producție internă destinate comercializării în alte state din spațiul comunitar, precum și cantitățile de gaze

naturale din producție internă destinate exportului în state din afara spațiului comunitar;”.

4. La articolul 6 alineatul (3), după litera h) se introduce o nouă literă, litera h¹), cu următorul cuprins:

„h¹) cantitățile de gaze naturale din producție internă destinate exportului în state din afara spațiului comunitar;”.

5. La articolul 7 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) modificarea cantităților de gaze naturale din producție internă destinate exportului în state din afara spațiului comunitar față de estimarea inițială transmisă DOPGN de către producători și/sau furnizori.”

6. La articolul 9, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Producătorii de gaze naturale au obligația de a disponibiliza producția de gaze naturale pentru asigurarea

componentelor din producția internă în structurile amestecurilor de gaze naturale stabilite/avizate de ANRE, cu excepția celor prevăzute la art. 8 alin. (3), a celor destinate comercializării în alte state din spațiul comunitar și a cantităților de gaze naturale destinate exportului în state din afara spațiului comunitar.”

7. La articolul 12 alineatul (5), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) un raport privind cantitățile de gaze naturale din import, cantitățile de gaze naturale comercializate în alte state din spațiul comunitar și cantitățile de gaze naturale exportate în state din afara spațiului comunitar, defalcate pe furnizori, pe sursa de proveniență intern/import și pe fiecare punct de interconectare;”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Niculae Havrileț

București, 14 august 2014.

Nr. 79.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 70/2014 privind aprobarea venitului reglementat, a venitului total și a tarifelor de transport pentru activitatea de transport al gazelor naturale prin Sistemul național de transport

Având în vedere dispozițiile art. 178 alin. (2) lit. a) și ale art. 179 alin. (4) și (6) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, precum și al dispozițiilor art. 78 din Metodologia de stabilire a venitului reglementat, a venitului total și a tarifelor reglementate pentru activitatea de transport al gazelor naturale, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 32/2014, cu modificările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 70/2014 privind aprobarea venitului reglementat, a venitului total și a tarifelor de transport pentru activitatea de transport al gazelor naturale prin Sistemul național de transport, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 28 iulie 2014, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Societatea Națională de Transport Gaze Naturale TRANSGAZ — S.A. va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar compartimentele de resort din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea acestora.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 18 august 2014.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Niculae Havrileț

București, 14 august 2014.

Nr. 80.

TARIFE
de rezervare de capacitate pe punct/grup de puncte de intrare/ieșire pentru servicii ferme/întreruptibile de transport
al gazelor naturale prin Sistemul național de transport

— lei/MWh/h —

Punct/grup de puncte de intrare/ieșire în/din Sistemul național de transport (SNT)		Tipuri de servicii de transport al gazelor naturale						
		Termen lung	Termen scurt					
			Anual	Trimestrial		Lunar		Zilnic
		vară		iarnă	vară	iarnă	vară	iarnă
Punct/Grup de puncte de intrare în SNT	Grupul punctelor de intrare din perimetrele de producție, din terminalele GNL și din instalațiile de producere a biogazului sau a altor gaze care îndeplinesc condițiile de calitate pentru a putea fi livrate/transportate în/prin SNT	0,50	0,89	1,90	1,32	2,81	1,97	4,22
	Grupul punctelor de intrare din interconectarea cu alte sisteme de transport al gazelor naturale din state terțe non-UE (Medieșu Aurit și Isaccea Import)	2,08	3,71	7,93	5,50	11,75	8,25	17,62
	Punctul de intrare din interconectarea cu alte sisteme de transport al gazelor naturale din state membre ale UE (Csanadpalota)	1,35	2,40	5,14	3,56	7,61	5,34	11,41
	Grupul punctelor de intrare din depozitele de înmagazinare subterană	1,89	3,37	7,22	5,00	10,69	7,50	16,03
Punct/Grup de puncte de ieșire din SNT	Grupul punctelor de ieșire către sistemele de distribuții, rețelele de conducte din amonte și clienții finali racordați direct la sistemul de transport	1,55	2,76	5,90	4,09	8,73	6,13	13,09
	Grupul punctelor de ieșire către depozitele de înmagazinare subterană	1,78	3,17	6,79	4,71	10,05	7,06	15,08
	Punctul de ieșire din interconectarea cu alte sisteme de transport al gazelor naturale din state membre ale UE (Csanadpalota)	10,95	19,49	41,72	28,91	61,76	43,37	92,65
	Punctul de ieșire din interconectarea cu alte sisteme de transport al gazelor naturale din state terțe non-UE (Ungheni)	0,38	0,67	1,43	0,99	2,12	1,49	3,18

★

RECTIFICĂRI

În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 519/2014 privind stabilirea ratelor aferente reducerilor procentuale/corecțiilor financiare aplicabile pentru abaterile prevăzute în anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 481 din 28 iunie 2014, se face următoarea rectificare:

— la Partea 1 „Achiziții publice”, lit. B), în loc de: „...prevăzute la lit. a).” se va citi: „...prevăzute la lit. A).”

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

